

V jeho modrých očích byla vidět beznaděj
a marně čekal na to, že mu lidi poraděj
kde leží jeho brýle silné jak dna popelníků,
které prve ztratil při pádu na chodníku.

Lidi ale lhostejně procházej kolem něj
a tím se na něm taky nehorázně proviněj,
protože ten pán bez brýlí vůbec nevidí
a všem lidem kolem něj jen tiše závidí

že oni vidí, ale dělaj, že ho nevidí
ale pak si řekne že to jsou jenom lidi
a tak je prosí a všechny nahlas proklíná
proč mu už nepomůžou, když on chvátá do kina.

Spěchá na film, který asi právě začíná
a prý to není vůbec žádná kravina
Slyšel od kámoše, že ten film má prý i děj
a lidi kolem stále delaj, že ho neviděj.

V jeho modrých očích byla vidět beznaděj
a stále čekal, že mu lidi brýle nasaděj
oni ale ignorují pána na zemi,
který má zrovna problémy se svými brýlemi.

Náhle kolem kráčí starší paní o holi
zasměje se a to už pánovi nervy povolí
instinktivně šágne po adeptce na zabití
a hůl té drzé báby okamžitě zachytí.

Ženská bez rovnováhy se během krátké chvíle
kácí na zem a rozmačká nenalezené brýle
Pán, i když nevidí, hnedka se jí směje
a jeho modré oči jsou zas plné naděje.

Smířen s tím, že teď pravá slepota začíná
zvedá se a po paměti kráčí do kina.
Bába leží na zemi, řve na něj, že je vůl
jenže nemůže se zvednout - nemá svoji hůl.